

Anne

møder

Trafik-feen

En personlig eventyrbog

Tegnet af

Jane Nygaard

Skrevet af

Tine Nygaard

(c) X-PRESS-II / Create-A-Book Europe

www.sjovbog.dk
Erantsvænget 1, DK-5540 Ullerslev
www.sjovbog.dk - info@sjovbog.dk - Tlf 62244502

Denne bog er fremstillet

specielt til

Anne Haumann Søgaard

Med knus og kram fra

Mor og Far

Den 20. januar 2014

"Anne,.....psst, Anne vågn op!" Anne åbnede langsomt øjnene.

Hun kunne ikke se nogen. Men var der ikke lige én, som havde hvisket hendes navn?

"Go' morgen!" lød en stemme helt tæt på. Anne vendte sig hurtigt om på den anden side og der på sengekanten sad et mystisk lille væsen. Det var ikke større end en dukke, havde små vinger på ryggen og en festlig hat på hovedet.

"Hvem er du?" spurgte Anne og blev lysvågen.

"Trafik-feen til tjeneste", nærmest sang det lille væsen og hoppede ned på gulvet.

"Ser du", forklarede feen, "vi feer har forskellige opgaver her på jorden, og jeg er blevet udnævnt til Trafik-fe. Altså, jeg skal hjælpe menneskene med at komme rundt og passe godt på hinanden i trafikken. Og i dag er det din tur til at blive hjulpet."

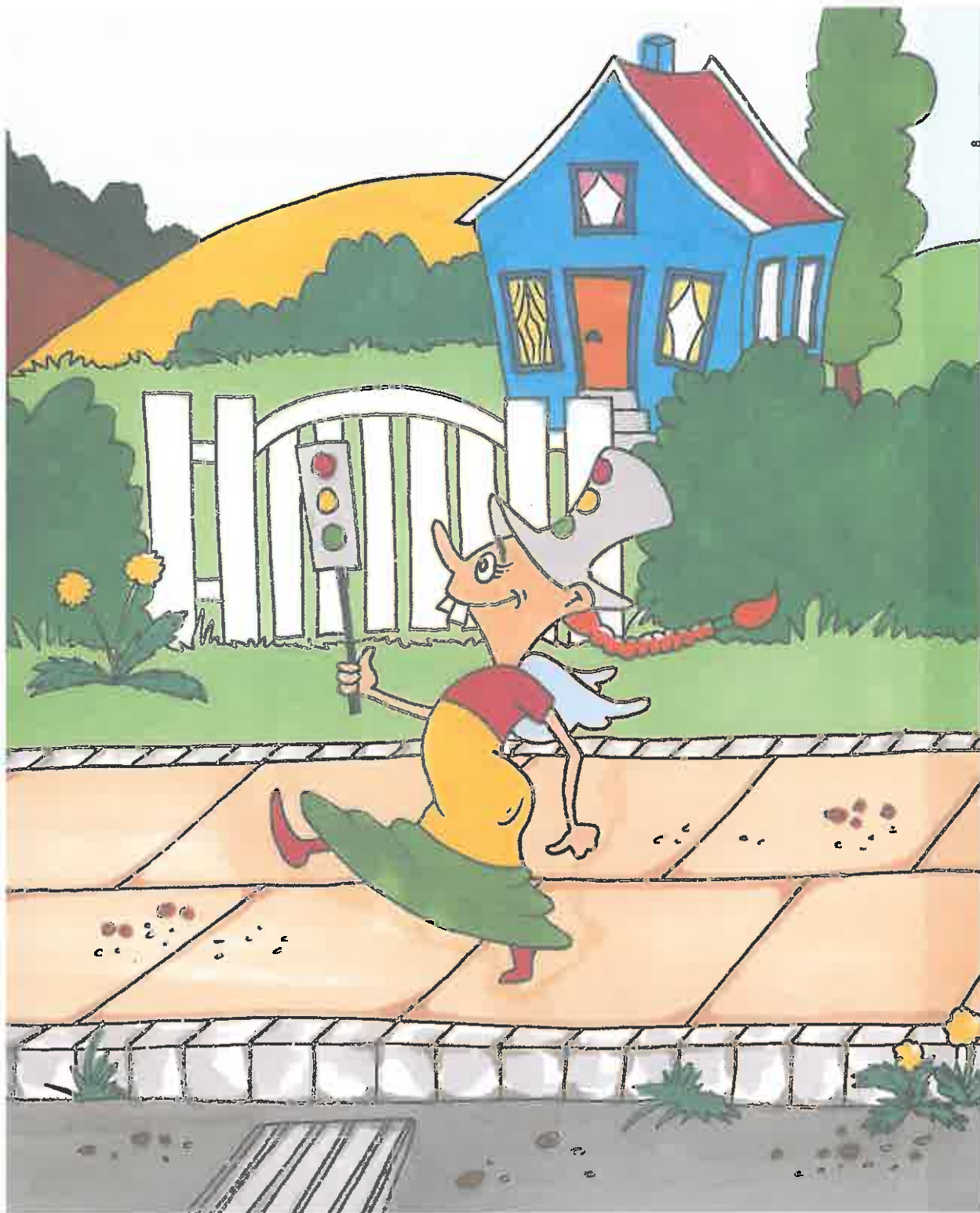
Anne vidste allerede noget om trafik.

Hun var jo også **6** år gammel.

"Men jeg skal altid gå sammen med en voksen", sagde hun til Trafik-feen.

"Jeg er skam voksen, selv om jeg er lille bitte", grinede hun.

Anne kom hurtigt i tøjet, så hun var klar til at gå på tur i trafikken.

"Hvor skal vi hen?", spurgte hun, da de var kommet udenfor. "Vi går en tur rundt i **Ullerslev**", sagde Trafik-feen og gik med raske skridt hen ad fortovet.

"Nu skal vi se, hvad du ved om trafik. Det her hedder fortovet og hvem skal være her?", spurgte hun. Det vidste **Anne** godt. "Det skal mennesker på gå-ben og også hundene og de tre-hjulede cykler."

"Flot." Trafik-feen klappede i sine små hænder.

"Men de to der går helt forkert", råbte **Anne** og pegede på en lille pige, der kom gående på fortovet sammen med sin mor.

"De voksne skal altid gå tættest på vejen, der hvor bilerne, busserne, motorcyklerne og lastbilerne kører. Så passer de bedst på børnene", forklarede **Anne**.

Straks var Trafik-feen der med sin tryllestav. Hun fløj rundt om moderen og pigen, slog et slag med staven og med det samme byttede de plads.

"Når jeg svinger min trafikstav, så husker de trafikreglerne igen", smilede hun til Anne.

"Nu må du vise mig, om du også ved, hvordan du kommer sikkert over vejen."

Anne gik hen til kantstenen og stoppede. Først kiggede hun til venstre side. Der kom ikke nogen kørende. Så kiggede hun til højre side. Her kom heller ikke nogen. Så kiggede hun til venstre en gang til og nu kom der en stor lastbil drønende.

Anne syntes den så helt vred ud, så hun gik et lille skridt tilbage og ventede, til den var kørt forbi.

"Nu må jeg starte forfra med at se mig for",
sukkede hun.

Denne gang var vejen helt fri og så gik **Anne** over på den anden side.

Trafik-feen svævede over hendes hoved for at passe godt på, at hun kom sikkert over vejen.

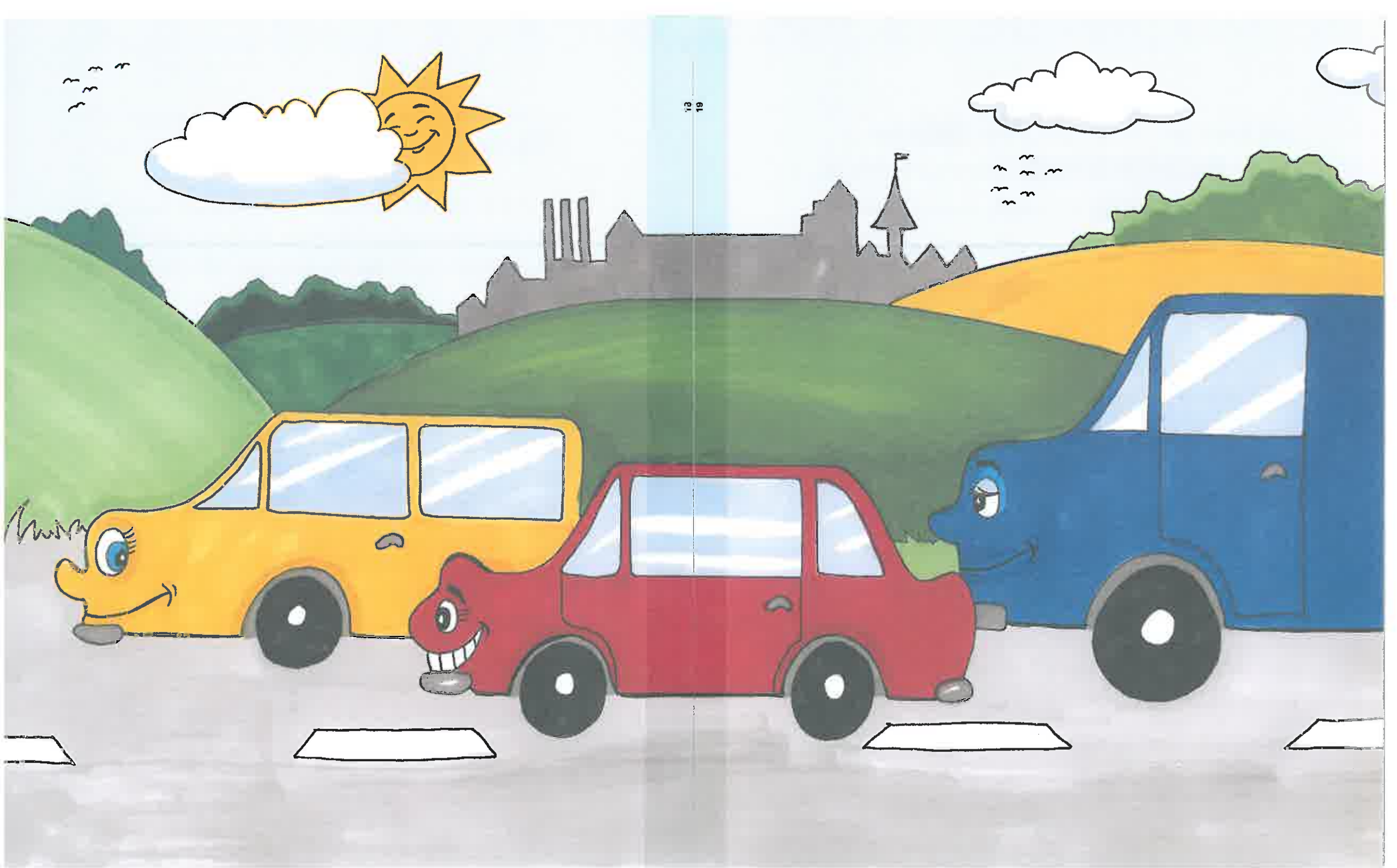
De fortsatte deres tur og Trafik-feen syntes, at **Anne** var rigtig god til trafik.

En dame cyklede forbi dem på cykelstien med en pose hængende på cykelstyret. Pludselig gik der hul på posen og en hel masse æbler trillede ud på vejen.

Anne skulle lige til at løbe derud for at samle æblerne op; men feen var der straks med sin trafikstav.

"Godt, at du stoppede ved kantstenen. Det er pænt af dig, at ville hjælpe andre; men hellere æblemos på vejen end en **Anne** på sygehuset", sagde Trafik-feen alvorligt.

Damen, **Anne** og feen kiggede på æblerne, som blev kørt over af de mange bildæk og nikkede til hinanden. Trafik-feen svingede sin stav igen og vupti sad der en cykelkurv på damens cykel. "Til indkøbsposen næste gang", smilede Trafik-feen og gik hen til fodgænger overgangen sammen med **Anne**.

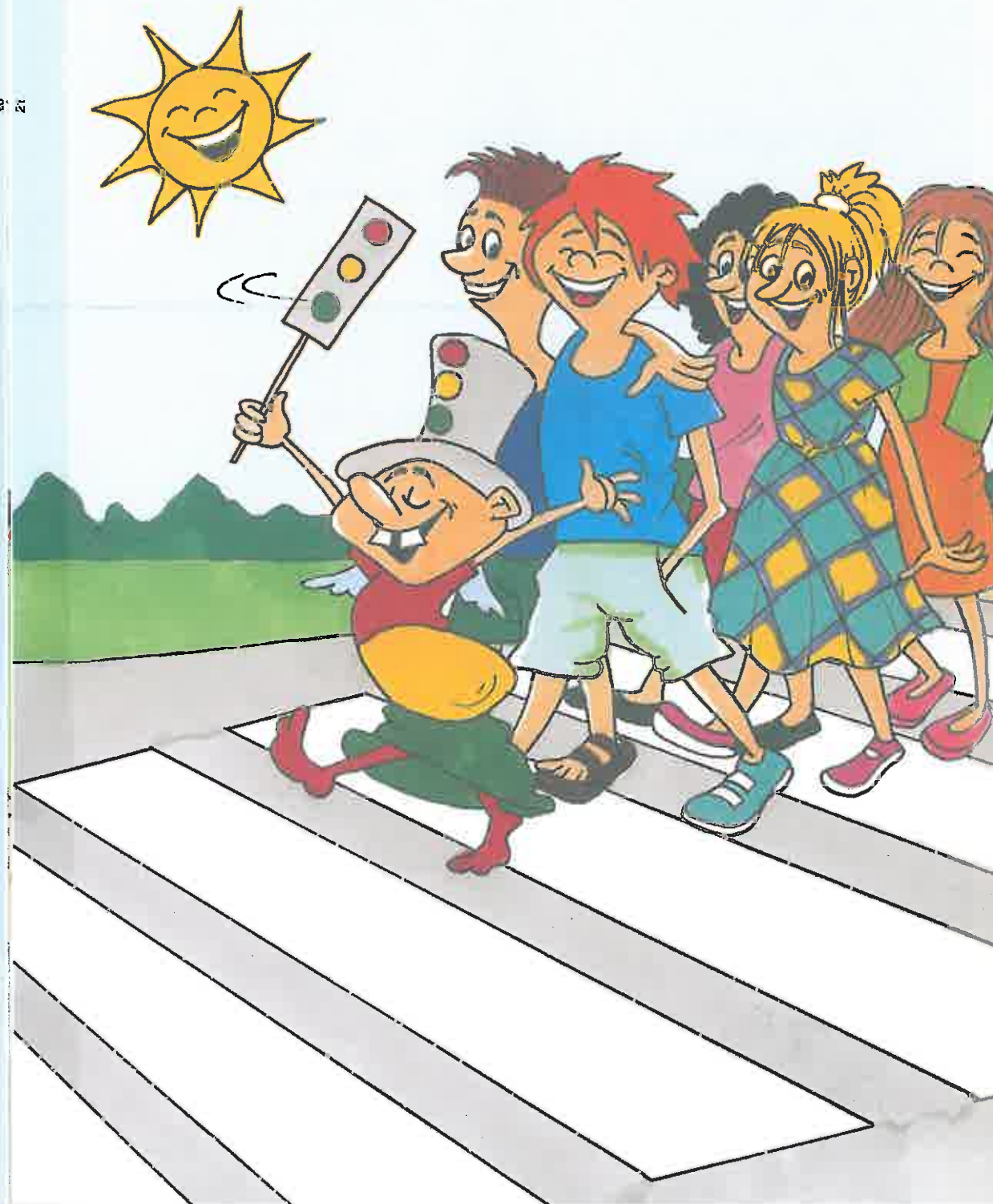

Ved fodgænger overgangen mødte **Anne** sine venner, **Mie, Daniel og Søren**. Vennerne troede, at det var en dukke **Anne** kom med, da de så Trafik-feen og de blev meget forskrækkede, da den lille dukke begyndte at råbe: "Rød mand – stå, Grøn mand – gå!"

Anne grinede og fortalte dem, at de nok også ville få besøg af Trafik-feen en dag.

Så begyndte alle børnene at råbe med på trafikremsen, mens Trafik-feen dirigerede dem med sin trafikstav.

Folk på gaden vendte sig om og grinede og snart kunne man høre alle fodgængerne nynne: "Rød mand – stå, Grøn mand – gå!"

"Lad mig så se, om I kan bruge remsen i trafikken", sagde Trafik-feen og fløj op og satte sig på lyskurven med den røde og den grønne mand.

Børnene stod fint stille, da den røde mand lyste. Da den grønne mand lyste, huskede de at se sig godt for, inden de gik over i fodgænger overgangen, som Trafik-feen havde sagt, at de skulle.

"For nogle gange kan de travle voksne i bilerne helt glemme at stoppe og jeg kan desværre ikke være alle steder på en gang", beklagede hun.

"Så selv om der er Grøn mand, skal I huske at se jer godt for!"

Anne og Trafik-feen vinkede farvel til Mie, Daniel og Søren og begyndte at gå hjemad.

Foran dem i vejkrydset bremsede en bil hårdt op. En dreng på en flot blå cykel var kommet for langt frem og var nær blevet ramt af bilen.

Heldigvis havde Trafik-feen svunget sin trafikstav i tide, så der ikke skete noget.

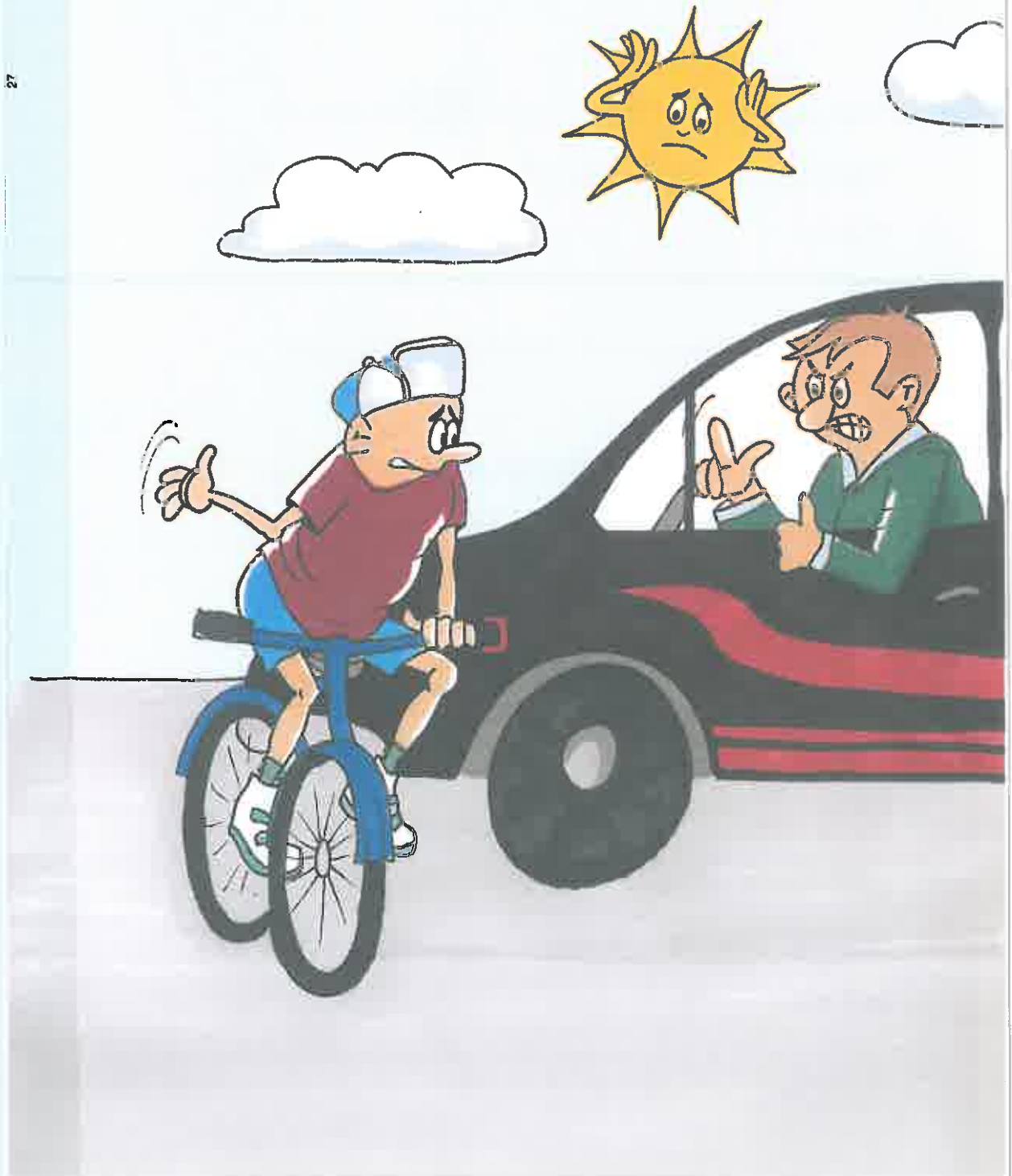

Men manden i bilen var blevet forskrækket.

"Hvordan pokker er det du kører, knægt!", skreg han og viftede med sin næve ud af vinduet.

Drengen undskyldte og kørte forsigtigt videre.

"Kan du ikke få folk til at tale pænt?", spurgte **Anne**. "Desværre", lo Trafik-feen, "det er der andre feer, som tager sig af. Jeg beder Den-Gode-Opførsels-fe om at tage sig af ham der i bilen."

Ved det næste lyskryds lagde **Anne** mærke til noget sjovt. Der var en lyd som sagde: "Bip, Bip, Bip."

"Prøv at lukke øjnene", foreslog Trafik-feen.

"Hvis du var blind, så kunne du jo hverken se fodgænger overgangen eller den røde og grønne mand. Men du kan mærke kantstenen og du kan høre bip-lyden, som siger "Gå" når den bipper hurtigt og "Vent" når den bipper langsomt."

Anne syntes, det var smart fundet på og kunne godt huske, at hun havde set en blind mand med en lang, hvid stok gå over i fodgænger overgangen helt uden hjælp.

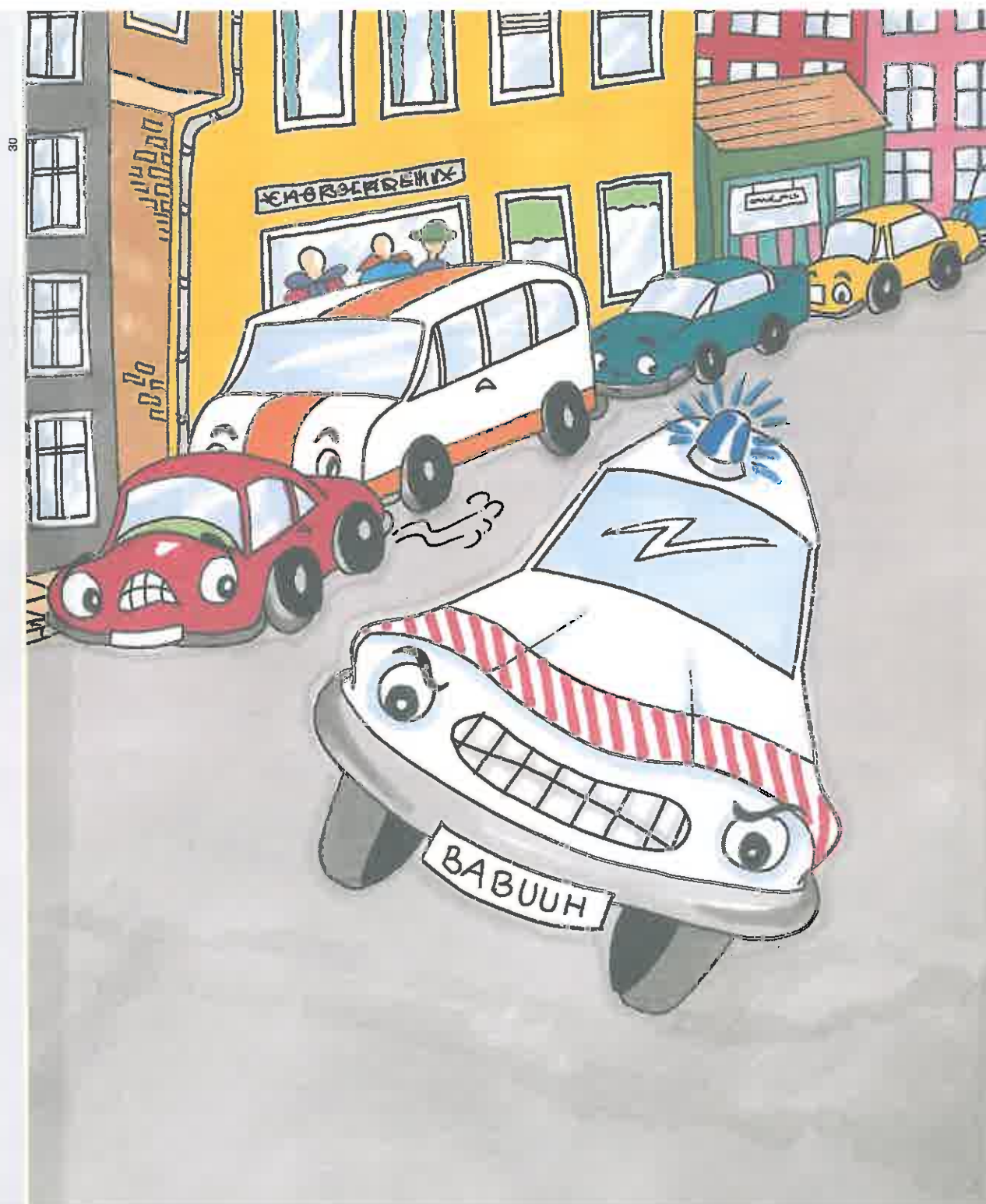
I det fjerne hørte de en ambulance.

"Babuh, Babuh, Babuh." Lyden blev højere og højere og nu kunne de se ambulancen komme kørende i fuld fart med et blåt blink på taget.

Anne holdt sig for ørerne. Alle bilerne og busserne holdt ind til siden. "Når bilerne holder stille, kan ambulancen komme hurtigere hen til det sted, hvor ulykken er sket", sagde Trafik-feen.

Anne håbede, at der ikke var sket noget alvorligt.

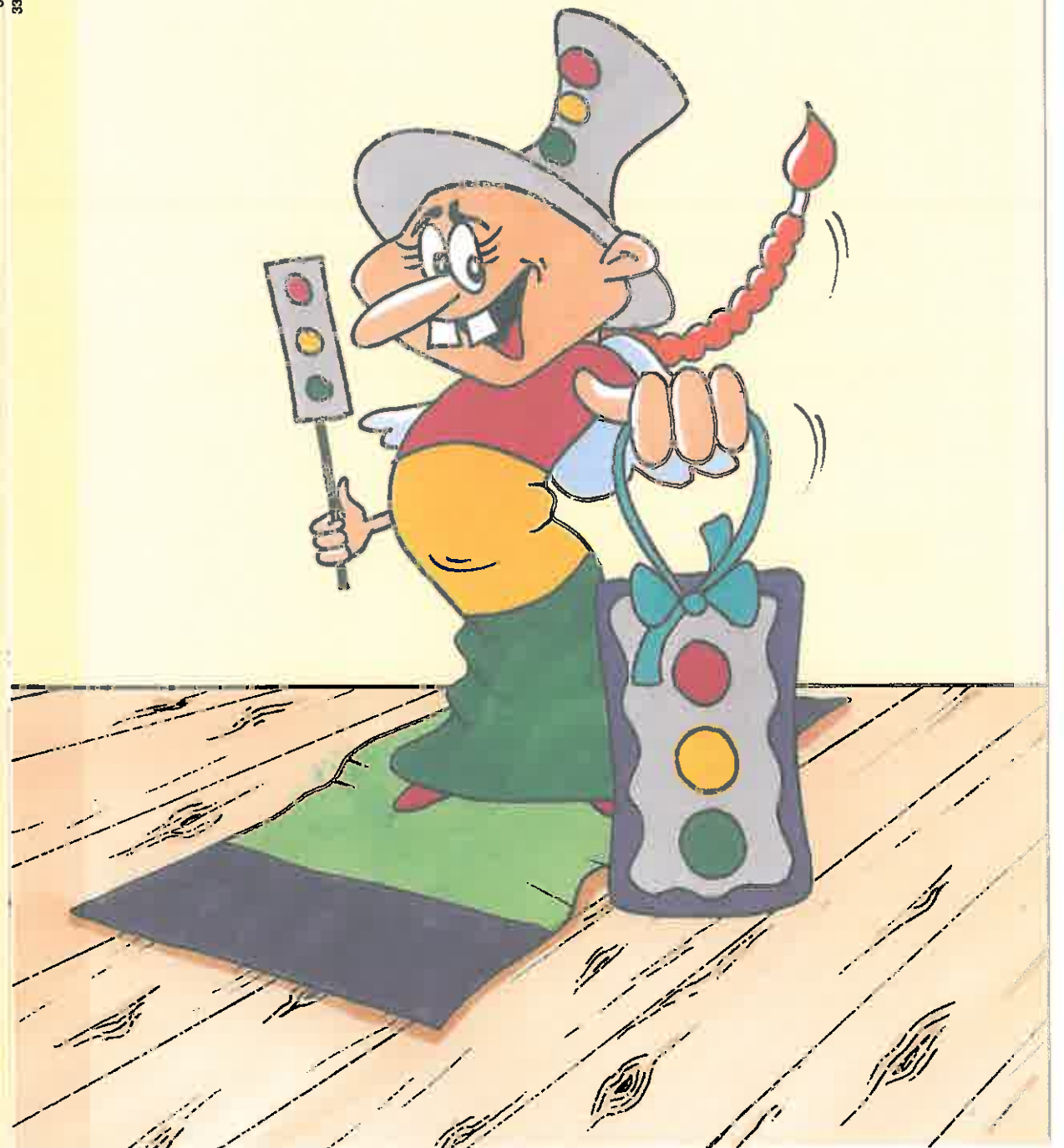
"Heldigvis bare en brækket arm og et par skrammer", trøstede Trafik-feen, som både havde hørt de tanker **Anne** havde og set ulykken med sit magiske trafik-blik.

Trafik-feen fulgte **Anne** hjem.

Som farvel trykkede hun hende på næsen med sin lille finger, blinkede til hende og rakte hende en gave.

"Godt gået, **Anne**! Her får du en Trafik-medalje, fordi du klarede turen i trafikken så flot. Bliv ved med at øve dig sammen med en voksen. Måske kan du endda lære de voksne reglerne, hvis de skulle glemme dem i farten!"

Så svingede Trafik-feen sin trafik-stav og ligeså pludseligt, som hun var dukket op hos **Anne** om morgenen, ligeså pludseligt forsvandt hun nu i den blå luft.

Anne smilede og kiggede stolt på medaljen.

Hun ville altid passe godt på sig selv og andre i trafikken.

Kære Anne.

Held og lykke i trafikken.

Mor og Far